

dom, at han absolut skulde sættes i Fængsel derfor, og jeg vil minde om, at, dersom denne Lov skulde gøres gjældende, endog i den Form, hvort den nu er bragt i Forslag af det ærede Udvalg, da var det ganske umuligt, at vor Herre kunde være imellem os; thi vi vide jo Alle, at, medens han gif her paa Jorden, Helbredede han mange Menneker, uden at have taget Examen, og brugte meget ubegvemme Midler, thi han tog endog Dynd og smurte i den Blindfødtres Dine, og han blev seende. Havde Domstolene faaet fat paa ham, saa havde han været meget ilde faren. Jeg mener derfor, at det nu er paa Tiden, at vi tænke os en lille Smule om, og, naar vi komme til at faae fat paa saadanne gamle Lovbestemmelser, da skulle vi kun tage dem frem for at rive dem istykker. Det er Grunden til, at jeg har tilladt mig at stille disse Endringsforslag.

Jusfitsministeren: Den ærede Ordfører er enig i, at man ikke ved denne Leilighed skal gjøre nogen Forandring i Begrebet „Dvassalveri“, men lad den ældre Lovgivning i den Henseende blive staaende og kun indskrænke sig til at foretage en Forandring med Hensyn til Straffebestemmelserne. Jeg erkjender, at de Straffebestemmelser, som indeholdes i den gjældende Forordning af 1794, ere i en vis Henseende for store. Jeg troer, at man kan undgaae at anvende for Dvassalveri Straffes arbejde; men derimod anseer jeg det ikke tilstedeligt, at Domstolene skulde være ubesøiede til at kunne anvende indtil Fængsel paa Bånd og Brød; om man vil fastsætte det for første, anden eller tredje Gang forøvet Dvassalveri, er mindre vigtigt. Overalt kommer det i en Lov væsentlig an paa, hvad der er Minimum af Straffen, da det jo er nofsom bekjendt, at Domstolene ordentligviis ere meget tilbøielige til at vise Mildhed og anvende derfor kun meget sjeldent de høiere Grader af de Straffe, som ere overladte til deres Skjøn; men den omhandlede Forbrydelse kan dog forekomme under saa skæpende Omstændigheder, at jeg ikke troer, at man, uden at komme deels i en skærende Modsetning til den bestaaende Lovgivning, og deels udsætte Mennekeliv for Fare, kan undgaae at indrømme, at der i Gjentagelsestilfælde kan dicteres Fængsel paa

Bånd og Brød. Det maa vel erindres, at en Straf af den omhandlede Art fastsættes paa Grund af den Fare, hvorfor Mennekeliv ofte udsættes ved Dvassalveri, men gaaer aldeles ikke ud paa at beskytte noget Examenbæsen eller Lægernes udelukkende Ret; derpaa er der slet ikke tænkt. Jeg antager tværtimod, at Lægerne have ikke Noget imod, at det tillades andre Kyndige at udøve Lægevidensskaben. Iaffald ligger der udtrykkeligt Forslag i saa Henseende for fra flere Lægers Side; men hvad der fra Statens Side maa sees hen til, det er, at, naar den, som ikke er kyndig, men indbilder Folk, at han er det, og derved gjør dem, som troe paa ham, ubodelig Skade med Hensyn til de vigtigste Goder, med Hensyn til Liv og Helbred, at da maa han være Straf undergiven, — og der findes ogsaa i alle Lovgjøninger Straffe for saadanne Tilfælde. Naar dette er Grunden til Straffen, kan man ikke undgaae at gaae op til ikke ubetydelige Straffe. Der er nemlig netop i den senere Tid forekommet enkelte Tilfælde, hvor Høiesteret, hvor mild den end er i sine Domme og Indstillinger, ikke har villet indstille en Dvassalver, som var dømt til Strafarbejde, til Benaadning. Det er Marsagen, hvorfor jeg har antaget, at man ikke kan undvære at fastsætte Fængsel paa Bånd og Brød.

Det er dernæst rigtigt, som den ærede Ordfører bemærkede, at efter det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille, kan man allerede ved første Gang udøvet Dvassalveri gaae op til en høiere Straf, end den nugjældende Lovgivning bestemmer, og end der vil følge af Udvalgets Forslags Dphøielse til Lov, men jeg maa dog tillige gjøre opmærksom paa, at Straffen ogsaa i dette Tilfælde kan blive mildere end efter det Forslag, som Udvalget har gjort, og efter det Minimum, som er foreslaaet; thi der kan dog tænkes saa uskyldige Tilfælde, at man finder en Mulet af 1 Rbd. eller saa at være passende. Paa den anden Side er det vistnok, at, naar En første Gang er tiltalt for Dvassalveri, kan Forsøelsen have været udøvet i et meget stort Omfang; den kan ofte meget nærme sig til Bedrageri, og det kan gjerne hændes, at det allerede første Gang oplyses, at flere Mennekes